

IZBAVLJENJE IZRAELA

(ISA. XIV 1. LAUTOV PREVOD.)

1. Jer Jehova će imati saosećanja za Jakova I još će izabrati Izrael. I daće im počinak na njihovoj sopstvenoj zemlji; I stranac će im biti pridružen, I prionuće Jakovljevom domu.
2. I nacije će ih uzeti, i dovešće ih na njihovo sopstveno mesto; I Izraelov dom će ih posedovati u Jehovinoj zemlji. Kao sluge i kao sluškinje; I uzeće ih kao zatočenike, čiji zatočnici su oni bili; I vladace nad svojim tlačiteljima.
3. I dogodiće se na taj dan, da će ti Jehova dati počinak od tvoje nevolje, i od tvoje uznemirenosti, i od teškog ropstva koje ti je nametnuto; i izgovorićeš ovu parabolu nad kraljem Vavilona; i reći ćeš:—
4. Kako je tlačitelj prestao! uterivačica zlata je prestala!
5. Jehova je slomio štap zlih, i žezlo vladara.
6. On koji je udario nacije u gnevu, sa udarcem neprekidnim; On koji je vladao nacijama u gnevu, progonjen je, i niko ne sprečava.
7. Cela zemlja je u počinku, tiha je; na sav glas su radosno povikali;
8. Čak se i jelke raduju zbog tebe, kedrovi Libanski: Otkad si pao nijedan drvoseča nije došao protiv nas.
9. Had od ispod se pokrenuo zbog tebe, da se sretne sa tobom na tvom dolasku; Probudio je zbog tebe moćne mrtve, sve velike poglavare zemlje; Učinio je da ustanu sa svojih prestola, svi kraljevi nacija.
10. Svi oni će ti prići, i reći će ti: Zar si ti, čak i ti takođe, postao slab kao mi? zar si ti učinjen sličnim nama?
11. Da li je onda tvoj ponos doveden dole do groba; zvuk tvojih živahnih instrumenata? Da li je gamad postala tvoj kauč, i glista tvoje pokrivalo?
12. Kako si pao sa neba, O Luciferu, sine jutra!

BILO bi dobro ako bi svako ko prati ova proučavanja u Isaiji mogao držati kod sebe za sta-

lnu referencu članak pod naslovom, „Vreme Obećanja,“ koji je pratio prvu lekciju. Svaka naredna lekcija bi utisnula istinu tamo sažetu sve više i više na um, dok bi brz pogled na bilo koji deo Isaijine knjige omogućio istraživaču da vidi da se odnosi na poslednje dane istorije ovoga sveta.

RAZMOTRITE stanje Izraela u vremenu kada je ovo proročanstvo napisano. Nisu bili u zatočeništvu, ali su boravili u Hananskoj zemlji, pod svojim sopstvenim kraljem. Ne znamo tačno kog datuma je ovo napisano, ali znamo da nije bilo kasnije od 700. pre Hrista. Isaija je prorokovao tokom vladavine Uzije, Jotama, Ahaza, i Jezekije, sa početkom na kraju vladavine Uzije. Vidi Isa. i 1 i vi 1-9. Jotam i Ahaz su svaki vladali šesnaest godina, a Jezekija dvadeset devet godina. 2. Dn. xxvii 1; xxviii 1; i xxix 1. Bilo je to u četrnaestoj godini Jezekijine vladavine da je Isaija imao posebnu poruku za njega, najavljujući njegovu smrt, a kasnije njegov oporavak. Ovo znamo zato što je u to vreme petnaest godina dodato kraljevom životu. 2. Kraljevima xxi 6. Prorok je prema tome prorokovao bar četrdeset šest godina, i to je bilo 713. pre Hrista. On nije prorokovao posle Jezekijine smrti, čak iako je prorokovao toliko dugo, jer da jeste bilo bi spomenuto u Isa. i 1. Međutim čak iako je nastavio do smrti Jezekije, njegov posao je bio potpuno bar 700. pre Hrista, jer je Jezekija umro 698. pre Hrista.

DAKLE ovo malo proučavanje datuma nije tehnička stvar. To je stvar od vitalnog značaja. Iz nje vidimo da je ovo proročanstvo od Isaije u vezi sa biranjem Izraela, i njihovog dovođenja do njihove sopstvene zemlje, izgovoreno skoro stotinu godina pre nego što su bili odvedeni u Vavilon. U vreme kada je obećanje izgovoreno, kraljevstvo je uživalo blagostanje, a Izraelci su boravili bezbedno u Hananskoj zemlji; ipak Bog je obećao da oni tek treba da imaju počinak u njihovoj sopstvenoj zemlji. Ovo je veoma značajno.

SLIČNA stvar se pronalazi u istoriji Davida. Vidi 1. Sam. vii 1-10. Tu saznajemo da kada je David, na vrhuncu svoje moći, pošto mu je Gospod dao počinak od svih njegovih neprijatelja, predložio da sagradi kuću za Gospoda, primio je veliko obećanje od Boga, čiji je deo bilo ovo: „Uostalom, ja ću odrediti mesto za svoj narod, Izrael, i posaditi ih da mogu prebiti na svome mestu i ne moraju se više seliti; niti će ih više deca zla mučiti, kao ranije.“ Ove stvari jasno pokazuju da sadašnja zemlja Hanan, iako je plodna kao u dane Jošue, nije dovoljno dobra za nasledstvo za Božji narod. David je priznao da je samo stranac i pridošlica u zemlji, i to je bilo kada je kraljevstvo bilo najveće. 1. Dn. xxix 15. On je smatrao sebe isto toliko pridošlicom kao što su i Avram, Isak, i Jakov. Samo kada su grešnici uništeni sa zemlje, tako da deca zla ne mogu više mučiti, krotki će naslediti zemlju, i uživati u obilju mira. Ps. xxxvii 9-11.

„Od koga je ko nadvladan, tom i robuje.“ 2. Petrova ii 19. „Svako ko čini greh je kmet greha.“ Jovan viii 34, R. V. „Opakog će zgrabiti njegova vlastita bezakonja i biće sapleten u žila svojih greha.“ Prič. v 22. Nijedan čovek ne može biti u ropstvu ako nije nadvladan grehom. Danilo je bio u Vavilonu više od sedamdeset godina, ali nikada nije bio u ropstvu. Ne bi se predao grehu, i tako umesto da bude sluga, postao je vladar carstva. Njegova tri druga su isto tako bila slobodna. Toliko su oni bili slobodni, čak u Vavilonu, da kada su bili vezani sa konopcima, i bačeni u užarenu peć, zbog njihove odanosti Bogu, vatra koja je bila osmišljena za njihovo uništenje, samo je spalila konopce, i dopustila im je da hodaju slobodno. Oni su bili „zaista slobodni,“ jer ih je Sin Lično učinio slobodnim. Vidite Dan. iii 13-25. Tako vidimo da jedino greh može učiniti nekog zarobljenikom u Vavilonu, a Sotona je tvorac greha; prema tome kada čitamo obećanje da će Božji narod zarobiti one od kojih su bili prethodno zarobljeni, i da će vladati nad svojim ugnjetavačima, znamo da ono znači pobjedu nad svim njihovim gresima, i nad svom vlašću đavola. To je ispunjenje zakletve kojom se Bog zakleo našem ocu Avramu „da će nam dati da Mu bez straha, izbačeni iz ruku neprijatelja, služimo u svetosti i pravednosti pred Njim sve dane svog života.“ Luka i 73-75.

OVA pobjeda je naša sada, jer „Ovo je pobjeda koja je pobedila svet: vera naša.“ 1. Jovanova v 4. Međutim doći će vreme kada će Sotona lično biti svezan, tako da ne može „više da zavodi narode.“ Otk. xx 1-3. Onda neće samo deo već će sav Božji narod okupljen iz svih zemalja, naglas pevati: „Kako li je nestao tlačitelj! Nestao je grad zlatni!“ Polomio je Gospod štap zlih i žezlo vladara. Progonjen je on koji je gnevno udarao narod neprestanim udarcima, on koji je u srdžbi vladao narodima, i niko to ne sprečava.“ Obećanje je da će oni koji traže našu dušu i smišljaju našu štetu biti vraćeni i dovedeni u zabunu; biće „kao pleva pred vetrom,“ i anđeo Gospodnji će ih juriti; njihov put će biti mračan i klizav, i anđeo Gospodnji će ih progoniti.“ Ps.

xxxv 4-6. Pisma iskupljenih na Planini Sion mora biti naučena ovde, jer će se iskupljeni od Gospoda vratiti i doći sa pevanjem na Sion. Isa. li 11. To će biti nova pesma koju oni pevaju; ali to je sada, u ovom sadašnjem dobu, da nas Gospod vadi iz užasne jame, i blatnjavog gliba, i postavlja naše noge na Stenu, i utvrđuje naše korake, i stavlja novu pesmu u naša usta. Ps. xl 1-3.

Ova pesma iskupljenja se peva nad izbavljenjem od vlasti kralja Vavilona. Može li biti bilo kakvo pitanje o tome ko je taj kralj?—To je onaj koji udara nacije u gnevu sa neprekidnim udarcem. Kada je on položen, " cela zemlja je u počinu, i tiha je." To nije niko drugi nego neprijatelj, đavo, koji ide okolo po celoj zemlji, da uništi njene stanovnike. Čak će on biti ponižen, iako je u jedno vreme bio „Lucifer, sin zore,“ ali je „pao sa neba.“ Nijedno poglavlje ne pokazuje sličnost između pravog kralja Vavilona, i Sotona, potpunije od ovog. Nek ova činjenica bude potpuno shvaćena i zadržana; neka se razume da je Isajijina knjiga napisana za poslednje dane, i da se primenjuje posebno na nas, i celo proročanstvo postaje jednostavno, i može se čitati sa zadovoljstvom i na korist.

„KNEZ vlasti zraka, duh koji sada deluje u deci neposlušnosti“ (Ef. ii 2) je Sotona, „bog ovoga sveta.“ 2. Kor. iv 3, 4. Pošto je dobio mesto koje sa pravom pripada Bogu, u srcima ljudi, prirodno sledi da on vlada u nacijama koje su zaboravile Boga. U drevna vremena nije bilo nacija na zemlji već neprepoznatih pagana. Obožavanje Đavola je bilo bogoslužjenje od pagana, i Sotona je bio pravi vladar u svakom kraljevstvu. Sada su vodeće nacije na zemlji navodno Hrišćanske, a ipak svaka je otvoreno i odlučno u protivljenju Hristovom učenju. Božjim odredbama se prkosi, a oni koji će ih slediti i učiti druge da čine tako, su kažnjeni. Kao posledica toga Sotona, tvorac zbrke, zato što je začetnik zavisti i svade,—kralj Vavilona,—i dalje vlada, i ugnjetava mnoge, čak i iz Božjeg naroda. Međutim, „hvala Bogu, koji nam daje pobedu preko našeg Gospoda Isusa Hrista.“ Bog je posetio nacije, da uzme iz njih narod za Svoje ime, svakom koji pobedi biće data vlast nad nacijama. Otk. ii 26, 27. Međutim neophodna kvalifikacija za vladanje nacijama je vladanje sopstvenog duha, a to može biti učinjeno samo preko Hrista, kojem je data „vlast nad svakim telom,“ i u kojem smo svi učinjeni potpunima.